

Emekçinin Sesi

SOL PARTİ BÜLTENİDİR

HAZİRAN 2022

İNSANCA YAŞAYACAK BİR ÜCRET İSTİYORUZ!

Mayıs ayı enflasyon verileri açıklandı. Türkiye İstatistik Kurumu'na göre; TÜFE'de geçtiğimiz Mayıs ayında önceki aya göre yüzde 2,98, bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 73,5 artış yaşandı. Gerçekte ise emekçilerin bizzat yaşamları içinde, çarşıda, pazarda karşılaştığı enflasyon bu rakamların katbekat üzerinde. Zira bağımsız bir araştırma grubu olan ENAGrup'un (Enflasyon Araştırma Grubu) açıkladığı son rakamlara göre aylık enflasyon yüzde 5,46'yı yıllık enflasyon ise yüzde 160,76'yı bulmuş durumda. Buna karşın yılın başında başta asgari ücret olmak üzere tüm ücretlere yapılan göstermelik zamlar, daha yıl ortasına gelmeden eridi, milyonlarca emekçi açlık sınırının altında kalan ücretlere mahkûm edildi. Nitekim Türkiye İş'in Mayıs ayı verilerine göre 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 6.017 TL'ye, yoksulluk sınırı

19.602 TL'ye, bekar bir çalışanın yaşama maliyeti ise aylık 7.836 TL'ye yükseldi.

Emekçiler yoksullaşırken şirketler kâr rekorları kırıyor

İşçiler, emekçiler, yoksul halk kesimleri hayat pahalılığı karşısında böylesi büyük bir yıkımla karşı karşıyayken şirketler ise düşük işçi maliyetleriyle, devletten aldıkları teşvik ve desteklerle kâr rekorları kırmaya devam ediyor. Öyle ki en büyük 500 sanayi şirketinin faaliyet kârı krize rağmen geçtiğimiz yıl yüzde 139 artarken bankaların ise bu yılın ilk çeyreğindeki kâr artış oranı yüzde 285'e ulaştı.

Tüm bu veriler ekonomik krizin patronlar tarafından adeta fırsata çevrildiğini, krizin tüm faturasının AKP iktidarı eliyle emekçi halka kesildiğini bütün açıklığıyla ortaya koyuyor. Zaten Hazine ve Maliye Bakanı

Nureddin Nebati de enflasyonla birlikte büyümeyi tercih ettiklerini, bu sistemden dar gelirli hâric üretici firmaların ve ihracatçıların kâr ettiğini söyleyerek bu gerçeği alay edercesine itiraf ediyor.

Geleceğimizi savunmak, hakkımız olanı almak için mücadeleye

Bütün veriler, önümüzdeki günlerde zam yağmurunun hız kesmeden devam edeceğini, hayat pahalılığının daha da dayanılmaz hale geleceğini gösteriyor. Tüm bunlara rağmen siyasi iktidar milyonlarca kamu emekçisine ve emekliye Temmuz ayında verilecek enflasyon farkını uydurma rakamlarla düşük tutmanın derdini güdüyor. Özel sektör patronları ise fırsattan istifade ücretleri resmi enflasyon oranında artırıp işçi maliyetlerini daha da düşürerek iktidarın işçi düşmanı politikalarından sonuna kadar yararlanmayı hesaplıyor.

İşçiler, emekçiler;

Patronlar çıkarlarının işçi sınıfı ile bir ve aynı olmadığını bileerek bu süreci birleşmiş şekilde yürütüyor. İşçi sınıfı da bundan geri kalmamalı, zaman kaybetmeden acil talepleri etrafında birleşmeli, AKP iktidarının ve patronların oluşturduğu sermaye ittifakına karşı saflarını sıklaştırmalı, mücadele etmelidir.

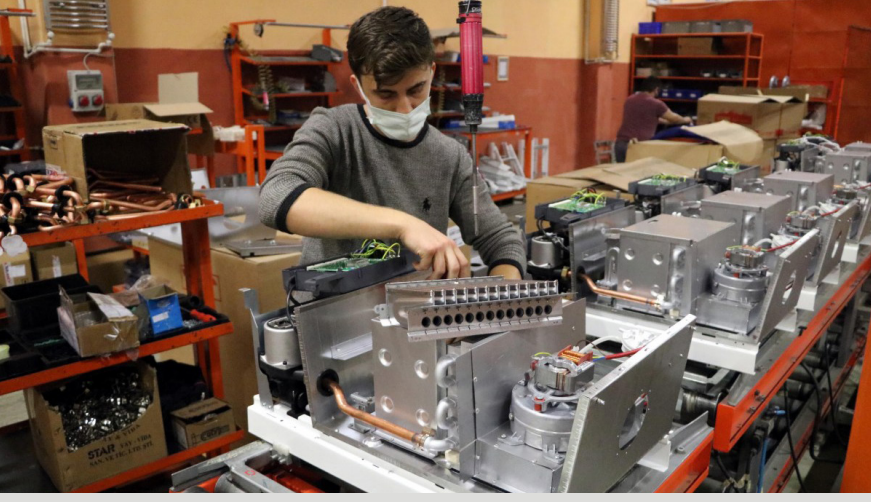
• **Başta asgari ücret olmak üzere tüm ücretlere ek zam yapılınsın! Sonraki aylarda yine tüm ücretlere her ay gerçek enflasyon oranında zam yapılınsın!**

• **En düşük emekli aylığı asgari ücret seviyesine çıkarılınsın!**

• **Zamlar geri alınsın! Temel ihtiyaç olan mal ve hizmetler üzerindeki KDV ve dolaylı vergiler kaldırılınsın!**

• **Zenginlerden servet vergisi alınsın! Şirketlerden alınan kurumlar vergisi oranı artırılsın!**

İŞ YERLERİNDEN MEKTUPLAR

İş, aş ve gelecek mücadelesini daha ileriye taşımak için 1 Mayıs'ta meydanlardaydık

Ülkemizde açlık sınırı 6 bin lirayı, yoksulluk sınırı 19 bin lirayı geçmiş durumda. Yoksulluk sınırı şu an milyonlarca asgari ücretlinin maaşının neredeyse beş katı ve günümüzün yarısından fazlası bu komik ücretler için emek sarf etmekle geçiyor. Son dönemde gün aşırı yapılan zamlarla birlikte bu ücretler hayatta kalmaya bile artık yetmiyor.

Emekçiler de bu koşullar altında ancak bankaların pençesine kendini kaptırarak, borç üstüne borç yaparak yaşamını sürdürebilir duruma geldi. Kapitalist düzen bu borçlar, taksitler, krediler yoluyla bizleri gittikçe daha çok sistem içerisine mahkum ediyor ve adeta hayatımızı ipotek altına alıyor. Bizleri modern köleler haline getirerek daha kötü çalışma ve yaşam koşullarını

kabul ettirmeye, düzene karşı mücadeleye girişmemize engel olmaya çalışıyor. Ama hesaplar her zaman tutmuyor. Grev ve direnişlerin yoğunluk kazandığı bir dönemin ardından geçen ay 1 Mayıs'ta işçisiyle, öğrencisiyle, kadınıyla, toplumun azınlık konumunda olanları ve ezilenleri bir arada Türkiye'nin her şehrinde birlik ve beraberlik duygusuyla meydanlarda insanca yaşam taleplerimizi haykırdık. On binlerle iş, aş ve gelecek mücadelesini daha ileriye taşımak için çok güzel bir 1 Mayıs geçirdik ve bizlere de umut oldu. İşçilerin, emekçilerin iktidarını kurma yolunda mücadelemizin devam edeceğine inancımla tüm işçi ve emekçilere selam olsun.

**Eskişehir OSB'den
bir metal işçisi**

Düşük ücretlere, uzun çalışma saatlerine, işsizlik sopolasına karşı birlik olalım, örgütlenelim!

Merhaba, ben İstanbul metrosunda vatman olarak çalışıyorum. Biz de tüm işçi arkadaşlar ile benzer sorunları yaşıyoruz. Günbegün artan hayat pahalılığı sebebiyle aldığımız ücretler geçinmemize kesinlikle yetmiyor. Bu nedenle fazla mesai yapmak durumunda kalıyoruz. Normalde ise 10 saat olarak çalışmamıza rağmen 9 saat çalışma ücreti alıyoruz. 1 saati yemek molası olarak görülsede çalışma düzeninden kaynaklı çoğu zaman yemek için 15-20 dakika gibi bir molamız kalıyor. Olası arızalardan kaynaklı çalışma saatlerimiz uzadığında da yine normal çalışma süremiz üzerinden ücret alıyoruz. Ancak olur da işimiz erken biterse de 10 saat mesaiyi doldurmak için ya erken gelmek ya da geç çıkmak durumunda kalıyoruz. Yaptığımız iş oldukça dikkat gerektiriyor. Ancak fazla mesailer, uzatma seferleri veya 24

saatlik çalışma düzeni yüzünden uzayan saatler dikkatimizin dağılmasına ve yorgunluğa sebep oluyor. Bu anlamda hem bizlerin hem de yolcuların güvenliği riske girmiş oluyor fakat tüm sorumluluk yine bizim üzerimizde oluyor. Özetle memleketteki her sektörde ve işyerinde olduğu gibi biz de düşük ücretlerle az sayıda işçi olarak uzun saatler çalıştırılıyor. Bu durum biz işçilerin kaderi değil, patronların bize reva gördüğüdür. Bize düşen mevcut işlerin bölüşülmesi için, işsizliğin ortadan kaldırılması için, insanca yaşayacak bir ücret ve güvenli çalışma koşulları için birlik olmak ve mücadele etmektir. Sendikalarımızda örgütlenelim, örgütlenmekle de kalmayıp sendikalarımızı harekete geçirelim, bu ağır sömürü çarkını kiralım!

İstanbul'dan bir metro işçisi

Söz, yetki, karar ve iktidarın üretenlerde olduğu bir dünya için mücadeleye!

Merhaba arkadaşlar. Ben Bolu'da bir restoran işçisiyim. Pandemiye yaşanan kapanma ile hem aylarca sigortamız yatmadı, hem sağlık sigortamızdan mahrum kaldık hem de 1.500 lira gibi bir ücretle aylarca yaşamaya çalıştık. Özellikle gençlerin sigortasız ve çok düşük ücretlerle sömürüldüğü kafe restoran sektöründe en çok yarayı tabii ki büyük çoğunluğu oluşturan sigortasız arkadaşlarımız yaşadı. Gittikçe derinleşen ekonomik kriz ile işverenler personel azaltma yöntemine başvurarak iş yükümüzü ve saatlerimizi de oldukça artırmış durumda. Önce pandemiye girdiğimiz borç batağı, ardından ekonomik kriz ile git gide düşen alım gücümüz ve artan iş yükü, artan mesai saatleri...

Bir yanda sabahın köründen gece yarısına kadar fabrikalarda, ofislerde, sokaklarda çalışan ama temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamayan emekçiler; bir yanda yolsuzluk havuzunda zevküsefa içinde yaşayan kodamanlar... Tüm bunlara karşı çaresiz, yalnız, ümitsiz değiliz! Bir avuç patron ve iktidar yanlısı müsveddeye karşı; zihniyle, bedeniyle bu dünyayı ören milyonlar olarak mücadele edelim. Bulduğumuz şehirde, mahallede, iş yerlerinde; meclislere, komitelere katılarak EMEKCİNİN SESİ'ni birlikte duyuralım. Bu köle düzenine karşı söz, yetki, karar ve iktidarın üretenlerde olduğu bir dünyayı birlikte yaratalım!

Bolu'dan bir kafe/restoran işçisi

Geçinmek istiyoruz, insanca bir yaşam istiyoruz!

Ben Bilecik İl Özel İdaresi'nde geçici işçi statüsünde çalışan bir yol işçisiyim. Yaklaşık 5 yıldır bu statüde çalıştırılıyorum. Herhangi bir düz işçi alımı yapıldığında direkt bizleri kadroya alacakları yalanlarıyla bugünlere kadar gelmiş bulunmaktayız. Artan enflasyonla birlikte her geçen sene daha zor bir kış ile karşı karşıya kalıyoruz. Alım gücümüz dibi boyladı, bu sene konutlara gelecek zam ile birlikte artık kiramızı da ödeyemez duruma geleceğiz. Gün geçtikçe cebimize giren paranın hiçbir değeri kalmıyor. Her kış

boşta kaldığımız için çalışırken bir nebze birikim yapmaya çalışıyoruz ama kışın hesabını tutup biriktirdiğimiz parayla da kışın yaşayamıyoruz. Bizimle birlikte sürekli işçi kadrosunda olanların sorunları da elbette aynı. İşçi sınıfı olarak sorunlarımız da bir çözümlerimiz de bir. Geçinmek istiyoruz, insanca bir yaşam istiyoruz. Bunu da örgütlü mücadelemizle patronları dize getirerek elde edeceğiz. Direnen işçiler yenilmezler!

Bilecik'ten bir yol işçisi

Güvencesizliğe ve düşük ücretlere karşı tüm maden ocakları TTK bünyesine alınmalı

Merhaba. Ben Zonguldak'ta kaçak olarak işletilen bir maden ocağında çalışmaktayım. Birçok kişiye kaçak maden ocağı garip gelebilir ancak Zonguldak'ta kaçak olarak işletilen onlarca maden ocağı mevcut. Kaçak ocaklar olarak bahsettiğimiz maden sahaları bir zamanlar rödovans yoluyla özel sektör tarafından işletilmeye başlanan, ardından işletme süresi bitmesine rağmen doymak bilmeyen patronlar tarafından daha fazla kazanmak için kaçak ocak olarak işletilmeye devam edilen madenler.

Hepimiz sigortasız ve güvencesiz olarak, iş güvenliğinin olmadığı ortamlarda, mesai saatlerimiz belli olmadan çalışıyoruz. Ay sonunda ise aldığımız maaş çıkarttığımız kömür miktarı ile belirleniyor. Devlete ait maden ocaklarında ve büyük özel işletmelerde kısmen 2 asgari ücret verilse de kaçak ve birçok özel maden ocağında haklarımız gasp ediliyor. Hemen hemen her şeye zam gelmeye devam ederken

aldığımız bir avuç para ile de geçinemiyoruz. Şu an Türkiye'de açıklanan rakamlara göre milyonlarca işçi açlık ve yoksulluk sınırının altında ücretlere çalışıyor ve geçinemiyor. Bunların yanı sıra farklı ülkelerden gelen mülteci veya göçmen işçilerin ise yine bizim çalıştığımız gibi onlarca kaçak maden ocaklarında sadece karın tokluğuna çalıştığını biliyoruz. Zonguldak'ta büyük bir işsizlik varken patronlar daha fazla kazanç elde edebilmek için doğal olarak göçmen veya mülteci işçileri çalıştırıyor. Bu işsizliğin, güvencesizliğin ve hak kayıplarının önüne geçebilmek için yerli veya göçmen, tüm maden işçilerinin iş güvenlerinin sağlanabilmesi gerekir. Bunun için ise Zonguldak havzasında Türkiye Taşkömürü Kurumu'na (TTK) işçi alınmalı, rödovanslı ve kaçak maden ocakları TTK bünyesine dahil edilmelidir. Başka da yolu yoktur.

Zonguldak'tan bir maden işçisi

Ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Merhaba, üniversiteden bir yıl önce mezun olmuş bir gencim. Özel bir eğitim kursunda büro işçisi olarak çalışmaktayım. Benim gibi milyonlarca genç, üniversiteden mezun olurken "insanca yaşayabileceği bir hayat" hayali kuruyordu fakat şu an sadece KYK borcunu ödeyebilmenin hayalini kuruyoruz. Mevcut iş koşullarımda asgari ücret ve SGK dışında herhangi bir sosyal hak, ulaşım ve yemek ücreti olmadan yaşamımı idame ettirmeye çalışan bir gencim. Beyaz yaka adı altındaki "statü" aslında emeğimizin masa başında takım elbise giydirilerek sömürüldüğü bir sistemden ötesi değil. Biz emekçiler, yetmeyen asgari ücretin üzerine, yol ve yemek masrafının da bize makul gördükleri bu ücretin içine dahil edilerek çalışmaya mahkum edilmiş durumdayız. Asgari ücretin her geçen gün artan bu enflasyon karşısında çok yetersiz kaldığı ortada. Artık değil bir hafta sonu dışarıda dolaşmak, bu hayat pahalılığında, belirlenen bu asgari ücret ile temel ihtiyaçlarımızı da karşılayamaz durumdayız. Asgari

ücrete sembolik düzeyde değil enflasyon artış oranında güncellemeler yapılmalıdır. Bugün, çalışanından işsizine her insanın yaşadığı hayat pahalılığı, yoksulluk, artan enflasyon ve açlık saraylarda yaşayanların elbette asla anlamayacağı şeyler. Biz emekçilere karşı alay eder gibi "nerede açlık" diye sorulması, geçinemediğimizi söylediğimizde "şükretmek" gerektiğinin söylenmesi, asgari ücretin güncellenmesiyle ilgili bir öyle bir böyle açıklama yapılması emekçilerin ne ile karşı karşıya olduğunu çok açık göstermektedir. Benim gibi milyonlarca gencin açlık sınırının altındaki asgari ücrete mahkum edildiği bu koşulları değiştirebiliriz. İşyerlerimizde konumumuz ne olursa olsun ücretlerimizin artırılması konusunda birlikte mücadele etmeliyiz. "Ya hep beraber ya hiçbirimiz" diyerek, bugün iki parça lokmamızda gözü olan bu sömürü düzenine karşı sesimizi hep birlikte büyütme-ye devam edelim, emeğimizin karşılığını alalım.

İzmit'ten bir büro emekçisi

İŞÇİ MÜCADELELERİ

Asen Metal'e sendika direnişle girecek!

Kocaeli Dilovası OSB'de bulunan Asen Metal'de işçiler kötü çalışma koşullarına karşı Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlendiler. 3 aylık örgütlenme süreci sonunda işçiler iş yerinde gerekli çoğunluğu sağladı ve Birleşik Metal-İş, 6 Mayıs'ta bakanlığa yetki başvurusunda bulundu. Yetki onayının gelmesinin ardından

örgütlenmeyi kırma amacıyla 11 Mayıs'ta önce 18 işçiyi işten atarak saldırıya geçen patron, bugüne kadar toplamda 70'i aşkın işçiyi işten çıkardı. Sendika öncülüğünde fabrika önünde direnişe geçen metal işçilerinin mücadelesi atılan işçiler geri alınmaya ve sendika yetkisi tanınmaya kadar sürecek.

Mutlu Akü ve Mutlu Plastik işçileri grevde!

Petrol-İş sendikası İstanbul 2 No'lu şubesinin örgütlü olduğu Tuzla Tepeören'de kurulu bulunan Mutlu Akü ve Mutlu Plastik iş yerlerinde 9 Haziran'da grev başladı.

İşçiler her geçen gün artan hayat pahalılığı ve yüksek enflasyon karşısında eriyen ücretlerin telafisini talep ediyorlar. Patronun

bütçemiz yok baha-nesiyle anlaşılmaya yanaşmamasına karşı iki iş yerinde bulunan toplam 1400 işçinin grevi tüm coşkusuyla sürüyor.

EnerjiSA'da sendikalaştıkları için işten atılan işçiler direniyor!

DİSK Enerji-Sen sendikasında örgütlenen ve bu yüzden işten atılan EnerjiSA işçileri aylardır direnişe devam ediyorlar. Yıllarca taşeron olarak çalışan işçiler şimdi ise Sabancı'nın işçi ve sendika düşmanlığıyla

karşı karşıyalar. Şirketin yeniden yapılanma sürecinde geçerli pozisyon bulunamaması bahanesiyle işten atılan 20'yi aşkın işçi, Ankara'da 28 Mart'ta Başkent Elektrik Genel Müdürlüğü önünde başlattıkları di-

renişlerini 27 Nisan'dan itibaren Sabancı Kuleleri önüne taşıdı. Bu süreçte defalarca polis saldırısına uğrayarak gözaltına alınan işçiler işlerine geri dönene kadar direnişlerini devam ettirme kararlılıklarındalar.

Neşe Plastik'te grev var!

Çayırova OSB'de faaliyet gösteren Neşe Plastik fabrikasında beş buçuk ay boyunca devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler 18 Mayıs'ta greve çıktılar. Petrol-İş üyesi işçiler sendika-

nın örgütlü olduğu diğer fabrikalardan işçilerin de desteği ile grevlerine kararlılıkla devam ediyorlar. Daha iyi çalışma koşulları sağlanana, insanca yaşanabilir ücret talepleri karşılanana kadar mücadele edeceklerini dile getiriyorlar.

Acarsoy Tekstil'de işçiler mücadeleye devam ediyor

Bursa Demirtaş OSB'de Acarsoy Tekstil fabrikasında işçiler, ağır çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı Öz İplik İş sendikasında örgütlendiler. Patronun 4 öncü kadın işçiyi işten atmasıyla birlikte atılan işçiler 14 Mart'tan

itibaren fabrika önünde direnişe geçtiler. Gölgesinde bekleyişlerini sürdürdükleri ağacı bile kesen Acarsoy Tekstil patronuna karşı işçiler cevabı, işlerine sendikali şekilde dönmek üzere sürdürdükleri kararlı mücadeleleriyle veriyorlar.

Lila Kağıt işçilerinin direnişi sürüyor

Tekirdağ Çorlu'da bulunan Lila Kağıt fabrikasında Selüloz-İş sendikasında örgütlenen ve 60 işçinin işten atılmasıyla 30 Aralık'ta fabrika önünde direnişe geçen işçilerin mücade-

lesi devam ediyor. 5 ayı aşkın süredir sendikanın patron tarafından tanınması ve atılan işçilerin geri alınması için direnişte olan işçiler, her gün fabrika önünü eylem alanına dönüştürüyor.

